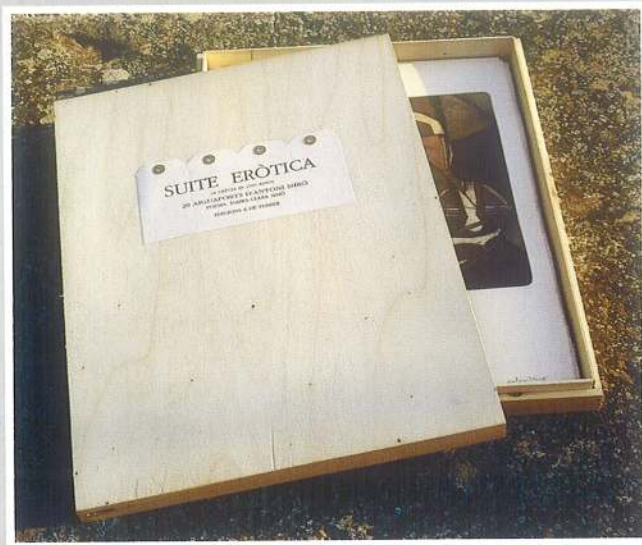

JOSEP LLUÍS PERIS I GÓMEZ
ISABEL-CLARA SIMÓ

**ANTONI MIRÓ; LA SUITE ERÒTICA
VERS UNA ANTIGA I NÍTIDA RECONeixENÇA**

CASAL JAUME I /ALACANT

JOSEP LLUÍS PERIS I GÓMEZ
ISABEL-CLARA SIMÓ

ANTONI MIRÓ; LA SUITE ERÒTICA
VERS UNA ANTIGA I NÍTIDA RECONeixENÇA

CASAL JAUME I

ABRAÇ 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)

ANTONI MIRÓ: LA SUITE ERÒTICA VERS UNA ANTIGA I NÍTIDA RECONeixENÇA

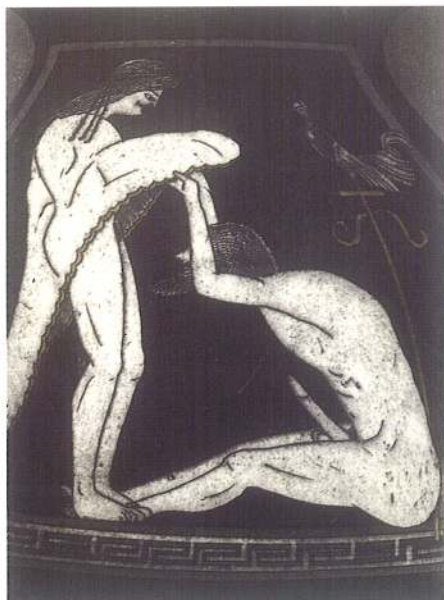
La Mirada Opulenta que subjaç en nombroses manifestacions plàstiques contemporànies –ja siguen pintura, escultura, cartell o disseny– ens introdueix en un univers conceptual i visual el qual aspira a recopilar i reconstruir tota la TRADICIÓ cultural que ens ha vingut donada a través de la història i que alhora ten-deix a “autoexplicar-nos” en claus de present i reconeixença. Tot aquest movi-ment retrospectiu comporta paral·lelament un exercici de deconstrucció, de sim-plificació i de recerca dels elements formals bàsics des dels quals cada manifes-tació cultural ha après a refer el món i ha intentat de donar-li un sentit compren-siu o transcendent. La funció especular que l’art assoleix sobre els pobles i les cultures es fa palesa de manera molt singular en el món clàssic, i és des d’a-questa perspectiva on cal situar la significació de l’obra que Antoni Miró ens ofereix sota el títol: SUITE ERÒTICA.

Front a eixa mirada opulenta tendent a la descodificació i abstracció dels ele-ments bàsics, Antoni Miró ens presenta un exercici magistral de MIRADA neta, una manera de mirar desprovista d’acumulacions innecessàries, sense filtres moralitzadors que pogueren desviar la naturalitat des d’on percebre un univers regit per l’imperatiu dels sentits en estat pur. Miró ens introdueix en la possibi-litat d’un descobriment plètòric de vida a través d’una innocent visió plàstica del món grec reconstruït a base de fragments més que suggeridors.

La Suite Eròtica és una proposta arriscada i valenta amb la qual l’autor ens convida a veure’ns a nosaltres mateixos mitjançant un exercici de fragmentació especular. Els aiguaforts eròtics ens introdueixen en la vida quotidiana del món clàssic que és on veritablement encara podem i devem mirar-nos els pobles i cul-tures mediterranis per tal de poder explicar-nos i alhora dignificar-nos. Aquesta fragmentació especular no és arqueològica com aparentment podria pensar-se. Antoni Miró el que fa és una selecció intencionada i suggeridora d’algunes de les escenes quotidianes que expressen les pintures ceràmiques del món grec, i no ho fa per imitar i rememorar la cultura grega, ja que el sentit ornamental i lúdic que aquestes escenes tingueren al seu temps (del segle X al V a. de C. aproxi-madament) queda radicalment transcendit per la descontextualització que A. Miró fa d’aquests fragments en incorporar-los plenament al nostre moment cul-tural on adquireixen una nova significació i intencionalitat.

L’artista, amb un mestratge excepcional i un domini exhaustiu de la figura-ció, la perspectiva, les atmosferes pictòriques i el color –com ja ens té acostu-mats en la seua llarga i prolífica trajectòria plàstica– ens fa partíceps d’una

EL BALL 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 160x160)
L'OBSERVADOR 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 165x125)

EL BES 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 165x125)
EL SÀTIR 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 160x160)

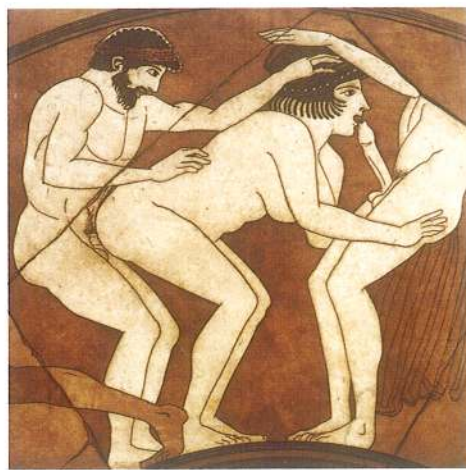
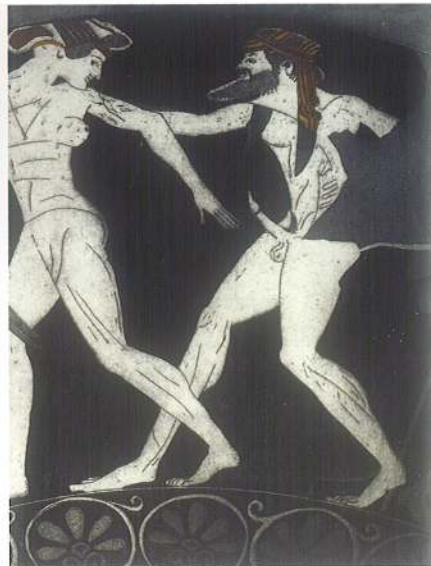
manera subtilment significadora de mirar la realitat: ens indica com mirar amb nitidesa i amb una innocent intel·ligència el nostre cos, els cossos dels altres, i és així com els jocs eròtics, les danses sensuals dels antics grecs esdevenen com un mirall retrospectiu del que podria arribar a ser el nostre actual comportament lúdic i eròtic dins d'uns nous àmbits i codis morals que mai hauríem d'haver perdut com a poble.

En definitiva el que ens proposa La suite eròtica no és sinó l'agosarada possibilitat de recuperar-nos en una nova i alhora antiga mirada, desprovista del sentiment negatiu de culpabilitat, autèntica herència del pensament judeo-cristià, una mirada de retrobament amb el gaudi que suposa l'experiència de reconèixer la nostra natural condició d'éssers arrelats al món dels sentits, arrelats al nostre propi medi ambient que és la Mediterrània, de sempre benèvola i generosa, al nostre medi cultural conseqüència de segles i segles d'aprenentatge, d'equilibris i desequilibris, de recerca de l'harmonia a través de l'art i d'un "savoir vivre" que s'ha anat expressant en un quefer vitalista més pròxim a l'hedonisme i al goig, que no pas al sentiment ombrívol de pecat i de culpa.

La tècnica que fa servir A. Miró en aquesta obra plàstica és la de planxes i gravats (aiguaforts) per aconseguir amb una pulcritud inigualable la versemblança dels motius i les escenes, les quals semblen adquirir una vida pròpia paralitzada i retinguda magistralment en el paper. Les imatges expressen una elegància allunyada de la retòrica plàstica, manifesten un senzill i natural sentit de l'harmonia, fan brollar el plaer i el goig sense actituds forçades ni impostades. Descobreixen el sentit del plaer com una font inesgotable d'identitat i de comunicació amable amb els altres i amb la natura, expressen en definitiva una profunda saviesa acumulada en el temps i en la cultura de la nostra història.

Antoni Miró ha sabut refer amb un estil propi i a partir de seqüències d'origen arqueològic, un univers que ens pertany a tots, un espai –el clàssic– que encara subjaç en la nostra contemporània experiència d'identitat i en la nostra aspiració antiga d'alliberament definitiu dels sentits, del goig resultant de la comprensió sàvia del que som i del que volem o aspirem a ser, i és per això que aquests fragments eròtics ens possibiliten de recuperar una intel·ligent i agosarada mirada que és la mirada des de la innocència.

Josep Lluís Peris i Gómez

DUES HETERES 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x330)
JOVES 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)

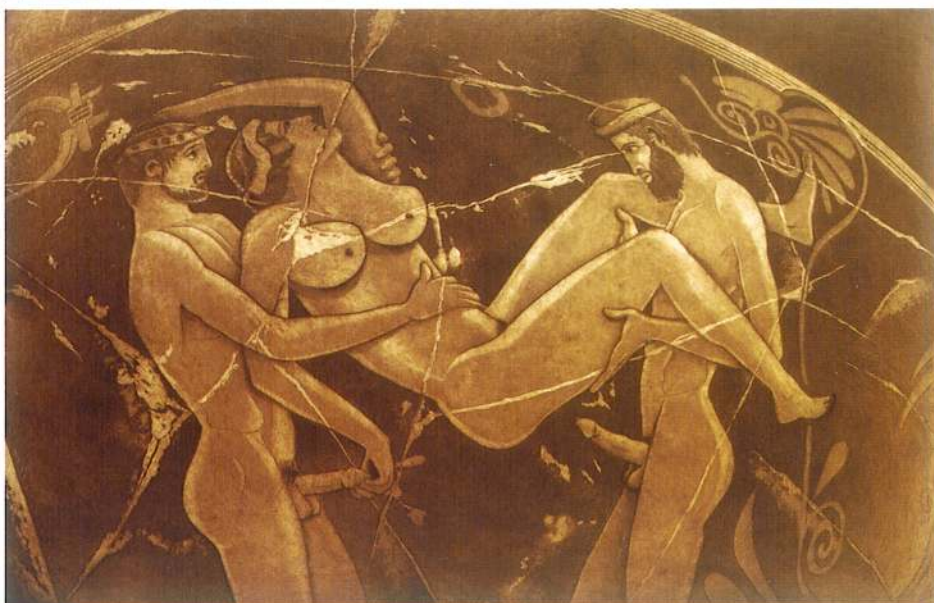
HETERA I HOME 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)
TROS ERÓTIC 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x330)

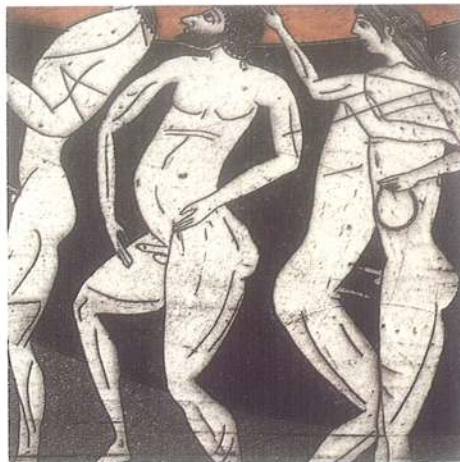
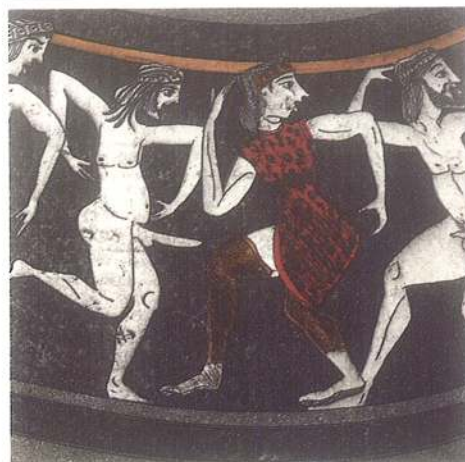
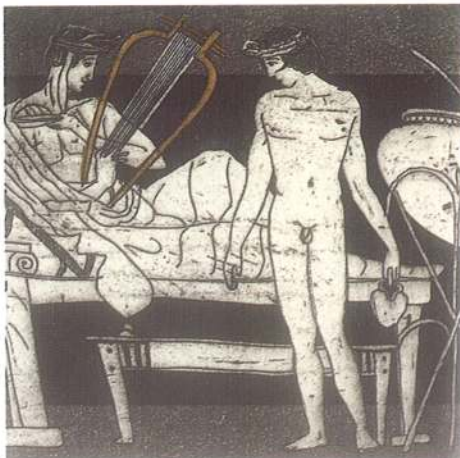
ĂMFORA ERÔTICA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)
PELUT 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)

PELAT 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)
ESCENA ERÔTICA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)

GRUP ERÒTIC 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 320x500)
HOMES I HETERA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 320x500)

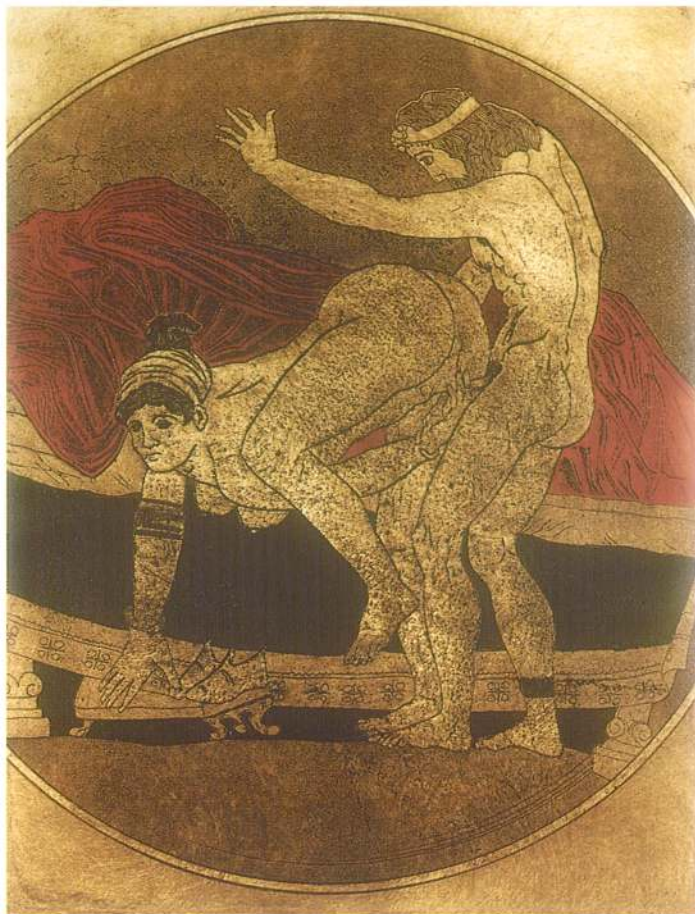
FLAUTISTA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 100x100)
DANÇA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 100x100)

LIRA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 100x100)
EFEBUS 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 100x100)

SEXE BELL

Ho veus? La carn és innocent
quan el desig la empeny:
el pecat l'inventaren els qui
volgueren suplantar Jesús.
¿Que no ho veus, que hi ha vida
en els membres bategants que
cerquen els badalls humits
que són la font de fonts,
l'origen? ¿Que no ho sents,
que el foc a les entranyes
ens fa gegants, imponents
volcans que escupen imparables
gargalls apassionats,
untuosos succs, calentures
humaníssimes, tendres
carícies que brollen
del frec de pells deleroses
per tocar-se? Que no ho vols?
¿No vols que, entre les cuixes,
el foc abrase i creme
i arrape amb tremolosa febre
el cos, la pell, la fam
d'un altre? ¿Que no ho veus,
com és de bell el sexe?

ISABEL-CLARA SIMÓ

PARELLA 1994 (AIGUAFORT, PLANXA 330x250)

SUITE ERÒTICA

(A GRÈCIA FA 2500 ANYS)

COL·LECCIÓ COMPOSTA DE VINT AIGUAFORTS ORIGINALS, GRAVATS EN PLANXA DE ZENC-COURE-NIQUEL, ESTAMPATS MANUALMENT AMB TÒRCUL, SOBRE PAPER GUARRO SUPER ALFA. LA TIRADA CONSTA DE CINQUANTA EXEMPLARS NUMERATS I SIGNATS PER L'AUTOR AMB LES CORRESPONENTS PROVES D'ARTISTA. EDITA 6 DE FEBRER, VALÈNCIA 1994.

DEPÒSIT LEGAL: A-415-1997

ANTONI MIRÓ
SUITE ERÒTICA

(A GRÈCIA FA 2500 ANYS)

DEL 2 AL 31 DE MAIG 1997

CASAL JAUME I
C/ ELDA, 17
ALACANT
03012